

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-03-30
Besvaras senast
2016-04-18

Till statsrådet Anders Ygeman (S)

2015/16:519 Åtgärder för minskad sårbarhet inom livsmedelsförsörjning

Sverige är i mycket hög grad ett importberoende land. Försörjningsgraden av livsmedel minskar och riskerar att bli en stor säkerhetsrisk vid många olika slags kriser, både militära och icke-militära. Mer än hälften av den mat vi behöver är i dag importerad, och det är angeläget att Sverige har en beredskap för att hantera krisers påverkan på inhemsk produktion av livsmedel och tillgång till dricksvatten. Sveriges sårbarhet har av olika anledningar ökat när det gäller livsmedelsförsörjning.

Beredskapslager har avvecklats och produktionen centraliserats samtidigt som många gårdar helt slutat med sin produktion. Många mjölkproducenter är nu under hård press, och företagandet på landsbygden hotas, vilket även kan bli negativt för den samlade krisberedskapen på landsbygden. Ökat fokus på den enskildes ansvar och krisberedskap ligger i tiden mot bakgrund av den säkerhetspolitiska och klimatologiska utvecklingen i Sverige och omvärlden. Den enskildes roll och förmåga måste stärkas ytterligare.

Enligt resultatmålen för livsmedelsförsörjningen ska ansvaret för att tillgodose individens behov i enlighet med de angivna ambitionsnivåer som gäller för vatten-, värme- och livsmedelsförsörjning, information och kommunikation samt betaltjänster delas mellan samhällsaktörer och den enskilda individen. Individens ansvar avgränsas till 72 timmar. Den som själv kan ta ansvar bör förbereda sig och klara en kris eftersom samhällets resurser i första hand kommer att gå till dem som är i mest behov av hjälp. Ofta nämns barn, gamla, sjuka och personer med funktionsnedsättningar. I den förnyade redovisningen över krisberedskapens utveckling framhåller regeringen att resurserna i första hand måste riktas till de mest sårbara och utsatta grupperna i samhället. Under höjd beredskap är det angeläget att livsmedelsförsörjningen blir en viktig parameter i civilförsvarsplaneringen och att krisberedskapen beaktas i framtagandet av en livsmedelsstrategi.

Förutsättningarna för att öka livsmedelsproduktionen i Sverige är mycket goda, och med ökad produktion i hela landet minskar vår sårbarhet. Ett ökat beroende av import av livsmedel är en allvarlig säkerhetspolitisk risk som behöver hanteras innan det är för sent. Vi måste ge förutsättningar så att produktionen i svenskt jordbruk kraftigt kan öka och ge större trygghet till människor i ofärdstider.

Hur lång tid bedömer statsrådet att livsmedelsförsörjningen klaras om transporterna till landet hindras och strategiskt viktiga hamnar blockeras?

Vilka åtgärder har statsrådet vidtagit för att säkra att krisberedskapsperspektivet får en central plats i kommande livsmedelsstrategi?

Vilka åtgärder anser statsrådet behövs för att säkra tillgången av livsmedel i hela landet vid kriser som vida överstiger den enskildes beredskapsansvar om 72 timmar?

Vilka initiativ kommer statsrådet att ta för att minska sårbarheten inom livsmedelsförsörjningen?

.....

Daniel Bäckström (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors